

Warszawa, 2 września 1948 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 33420

Franciszek Brzezowski
(Katowice, Polska)

Kl. ~~84 c~~, 2

84 c 5/08

Pal szpuntowy

Zgłoszono 30 września 1946 r.

Udzielono 10 marca 1948 r.

Przy doborze stalowych pali szpuntowych natrafia się często na trudności, gdyż dobór ten zależy od zmiennych warunków terenowych na trasie budowanej ściany szpuntowej, które można często ustalić dopiero przy rozpoczęciu bicia pali.

Walcowanie zaś pali szpuntowych o różnych wielkościach momentu wytrzymałości natrafia w hutach na poważne trudności a stosowanie osobnych zespołów ciężkich walców dla każdej wielkości pala wymaga olbrzymich sum na inwestycje.

Według wynalazku do wykonywania całego szeregu różnych co do wielkości momentu wytrzymałości pali szpuntowych potrzebny jest tylko jeden zespół walców ciężkich.

Na rysunku przedstawiono tytułem przy-

kładu widoki boczne lub przekroje poprzeczne trzech wielkości pala szpuntowego. Fig. 1 przedstawia widok pojedynczego pala, fig. 2 — widok boczny dwóch pali złączonych ze sobą, fig. 3 — widok boczny dwóch pali o odmiennym wykonaniu, fig. 4 — widok boczny dwóch pali o jeszcze innym wykonaniu. Jedno ramię kadłubów pali K_1 , K_2 jest zakończone czopem zamka b , koniec zaś drugiego ramienia jest przygotowany do spawania. Na tym końcu przypawa się widelki zamka a_1 , a_2 , a_3 z wyłożeniem w formie kulistej, jaskółczego ogona lub innej, przy czym ramię widelki zamka, zależnie od wymaganego momentu wytrzymałości pala szpuntowego, posiada różne długości l_1 , l_2 , l_3 . Widelki zamka a_1 , a_2 , a_3 , wykonuje się na mniejszych wal-

carkach, gdzie może być zachowana należytą dokładność wykonania.

Kadłuby i widełki zamka można wykonać na zapas, w długościach kombinowanych do 20 m. Zależnie od potrzeby wymaganego momentu wytrzymałości i długości pala szpuntowego, wykańcza się je za pomocą tylko jednego szwu spawanego.

Budowa pali według wynalazku dzięki użyciu jednolitego uniwersalnego kadłuba pala umożliwia krótkoterminową dostawę potrzebnych różnych wielkości pali szpuntowych, nawet w czasie budowy ściany szpuntowej.

Na fig. 1 przedstawiono najlżejszy pal szpuntowy, którego grzbiet posiada najmniejszą grubość s_1 . Zamek a_1 posiada najkrótszą długość ramienia l_1 .

Cieższy typ pala szpuntowego, przedstawiony na fig. 2, posiada grzbiet o większej grubości s_2 , którą osiąga się przez rozstawienie o kilka milimetrów tych samych walców, które zastosowano do walcowania kadłuba K_1 . Zamek a_1 posiada długość l_1 tak jak w wykonaniu według fig. 1.

Fig. 3 przedstawia typ o większym momencie wytrzymałości przy czym kadłub K_2 jest identyczny z kadłubem według fig. 2, a tylko zamek a_2 posiada dłuższe ramię l_2 . Wreszcie fig. 4 przedstawia typ o jeszcze większym momencie wytrzymałości, przy czym kadłub K_2 jest identyczny z kadłu-

bem według fig. 2 i fig. 3, a tylko zamek a_3 posiada jeszcze dłuższe ramię l_3 .

Można więc z jednakowych kadłubów wykonać pale szpuntowe o różnych momentach bezwładności i o bardzo korzystnym rozmieszczeniu materiału w przekroju.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pal szpuntowy, znamieny tym, że posiada kadłub (K_1, K_2) uniwersalny dla różnych wielkości pala, którego jedno ramię posiada czop zamka (b), drugie zaś ramię posiada zakończenie przygotowane do przypawania widełek zamka (a_1, a_2, a_3).
2. Pal szpuntowy według zastrz. 1, znamieny tym, że ramię widełek zamka (a_1, a_2, a_3) posiada różne długości (l_1, l_2, l_3), zależnie od wymaganego momentu wytrzymałości pala.
3. Pal szpuntowy według zastrz. 1, 2, znamieny tym, że posiada widełki zamka (a_1, a_2, a_3) z wycięciem w formie kulistej, jaskółczego ogona lub innej, przy czym widełki zamka są walcowane osobno z różną długością ramion (l_1, l_2, l_3) i są przypojone na jednym ramieniu kadłuba.

Franciszek Brzezowski

Fig. 1

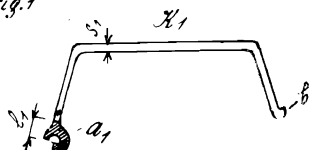

Fig. 2

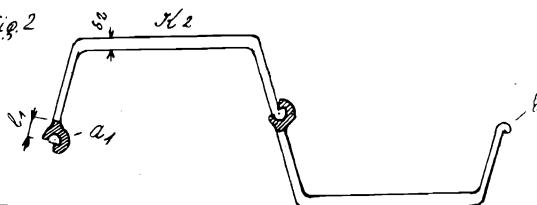

Fig. 3

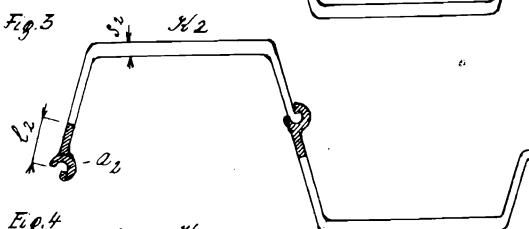

Fig. 4

